

ket er det bedst for alle Parter, at der er Ro over dette Forhold.

Det ærede Medlem kom igen ind paa sin socialistiske Betragtning over Produktionsmidlernes Anvendelse og hvem der skal være Indehaver af dem og mente ikke, at vi kunde være tjente med, at Tusinder gik arbejdsløse, uden at vi overvejede, hvorledes vi bedst burde se at imødekomme og afværge den Trang, der er til Stede. Det ærede Medlem har dog ikke glemt, hvad der er sket igennem de sidste 10—20 Aar? Har Lovgivningsmagten ikke med stor Beredvillighed tilvejebragt Midler, som vi slet ikke kendte før, til at afhjælpe Nøden, uden at det fik eller faar Fattighjælps Karakter? Vi forhandle jo her om Spørgsmaalet om Hjelpekasser, vi forhandle om Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskasser, det er jo to store Institutioner, der ere tilvejebragte ved Lovgivningsmagtens Bistand for derved at komme de arbejdsløse til Hjælp, uden at den Støtte, der ydes gennem Kommune eller Stat, har Fattighjælps Karakter eller dens Følger. Jeg kan nævne Loven om Alderdomsunderstøttelse, Loven om statsanerkendte Sygekasser, Ulykkesforsikringsloven og en hel Mængde andre humane Love, saa det ærede Medlem har ikke Ret til at sige, at vi ikke tænke paa, hvorledes vi skulle komme den arbejdende Befolkning i Møde. Det gør Staten og Samfundet, uden at man derfor behøver at gennemføre den socialistiske Stat; jeg tror ikke, den, som det ærede Medlem mener, vil være et Universalmiddel til at afhjælpe Savn og Ulykker.

Det ærede Medlem sluttede endelig med at udtale Ønsket om, at Ministrene vilde „pirre“, som han udtalte sig, ved Embedsmændene. Jeg kan kun svare for mig selv, men den Anmodning behøver det ærede Medlem ikke at rette til mig, for de Embedsmænd, der sortere under mig, gøre ingen Vanskeligheder, og naar jeg har udtalt Ønsket om, at alt kan ligge parat til Opførelse af den nye Postbygning, saa snart Loven er færdig fra Rigsdagen og sanktioneret af Kongen, saa er jeg ikke i Tvivl om, at det Ønske fra min Side vil være en Lov for Embedsmændene, og at Arbejdet vil komme i Gang øjeblikkeligt. De Embedsmænd, der sortere under mit Ministerium, har jeg Tillid til og har jeg ikke mindste Grund til at tro ville forvolde mig mindste Vanskelighed i saa Henseende. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til; det er bedst, han nævner det, men jeg for mit Ved-

mende føler mig ikke truffen af det ærede Medlems Henstilling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) omtalte en ved Righospitalet foretagen Licitation. Jeg har begæret nærmere Fremstilling af denne Sag, og der vil senere kunne blive Lejlighed til at fremstille den virkelige Sammenhæng dermed, f. Eks. naar vi inden lang Tid skulle til 2den Behandling af Forslag om Anskaffelse af Inventar til Righospitalet. Paa Forhaand er jeg imidlertid ganske overbevist om, at Byggekomiteen ikke ved sin Afgørelse — den være, hvorledes den være vil — har ladet sig lede af Hensynet til, at det udenlandske Firma har været 5 pCt. billigere end de to danske, det ærede Medlem omtalte.

P. Knudsen: Jeg har ikke kunnet være til Stede ved dette Mødes Begyndelse, fordi jeg har været til Møde i Københavns Magistrat. Som Følge deraf har jeg ikke hørt, hvad den højtærede Minister udtalte i sin første Tale angaaende Fagorganisationernes Ydelser. Jeg fik først det Indtryk, at den højtærede Minister overhovedet havde bragt de Tal i Tvivl, jeg nævnede ved forrige Behandling af dette Spørgsmaal; nu hører jeg, at det dog kun angaar et enkelt af disse Tal, nemlig de 750,000 Kr., han nævnede. Jeg maa sige, at jeg den Gang egentlig kun nævnede dette Tal lidt flygtigt, fordi det var nævnt under den tidligere Behandling af Arbejdsløshedsforslaget i forrige Samling, men jeg vil henvise til — hvilket ogsaa er gjort af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) —, at de Arbejdsløshedskasser, som gik over til at blive anerkendte, i Forvejen var Afdelinger af de faglige Organisationer, og som Følge deraf kan man ikke saadan helt skille dem fra hinanden og sige: Arbejderorganisationerne ere et og Arbejdsløshedskasserne et andet. Men saa nævnede jeg endvidere, at der er udbetalt ekstraordinære Understøttelser til et Beløb af 169,000 Kr. Disse ekstraordinære Understøttelser ere væsentlig komne fra Fagorganisationerne, og det, jeg navnlig henledede Opmærksomheden paa, var den fortsatte Ydelse, som Fagorganisationerne foretog.

I Betænkningen staar udtrykkeligt — og det har Ministeren ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt paa —: Fagorgani-